

arkitektens ark

Ryggjavegen

nr. 1-75

Innhold:

3 MINUTT MED VEGSJEFEN	s. 3
NYE VERNEREGLER	s. 4
TILLITSMANNENS SPALTE	s. 5
ANLEGGSDRIFT I ROGALAND I 1975	s. 6
BESØK I HJEMMENE TIL PENSJONISTENE	s. 11
NY PLANSJEF – SØREN GUNNAR THORSDAL	s. 12
SAND VEGSTASJON ÅPNET	s. 16
AVSKJEDSFEST FOR TONHAUGEN	s. 17
PLANSJEF SØMME HAR GÅTT AV	s. 18
PENSJONISTFEST	s. 20
JULETREREFEST FOR VEGKONTORET	s. 22
KRYSSORD	s. 23
LØNN UNDER SYKDOM OG VED ARBEIDSULYKKER	s. 24
BJARNE MYDLAND TIL MINNE	s. 24
NY FORMANN I S.U. – MARTIN ASKE	s. 25
NYVALGT SAMARBEIDSUTVALG	s. 26
UFORMELLE KONTAKTGRUPPER	s. 27
FAST SEKRETÆR I S.U.	s. 28
BEDRIFTSLEGEORDNINGEN I INDRE RYFYLKE	s. 28
GRUPPEN I DISTRIKT 7	s. 29
RUNDE TALL	s. 30
DISTRIKT 6	s. 30
BEDRIFTSIDRETT	s. 30
NYTT FRA DISTRIKT 1	s. 31
10 REGLER I VERNEARBEID	s. 32

RYGGJA-VEGEN

Bedriftsorgan for Vegvesenet i Rogaland. Redaksjonens adresse: Haakon 7. gt. 9 – 4000 Stavanger. Redaktør: Arne G. Vasbø. Redaksjonssekretær: Frøydis Waldow. Lay-out: Rolf Mollerin.

Redaksjonsråd: Vegsjef Ch. Danielsen, Overing. O.Ø. Hamre, Bilsakkyndig I. Eikehaug, Fullmektig Magnhild Ødegård, Oppsynsmann A. Oddane, Arbeider M. Wiik.

Bidragstere: Ch. Danielsen, M. Wiik, A. Njå, J. Lund, F. Waldow, K. Torkildsen, A. Lillehammer, M. Aske, A.G. Vasbø. Foto: A.G. Vasbø.

Redaksjonen avsluttet 1. april 1975. Opplag 1200.

Sats og trykk: Gjøstein Boktrykkeri A/S

3 minutt med vegsjefen

De av oss som har vært noen år i vegvesenet husker godt den tiden da vi hadde distriktsinndeling og avdelingsingeniøren regjerte som en småkonge over både planlegging, anlegg og vedlikehold innen sitt område. Så fikk vi funksjonsdelingen for ca. 15 år siden, antagelig den mest radikale endring i vegvesenets organisasjonsmønster i hele vegvesenets historie.

Funksjonsdelingen, med egne avdelinger for planlegging, for anlegg og for vedlikehold som omfatter hele fylket brakte mange fordeler med seg og den er nok kommet for å bli. Det er imidlertid mange av oss som mener at tiden nå er inne til å underkaste hele vegkontorenes

administrasjon en grundig og kritisk vurdering og at vi i den forbindelse også må se på funksjonsdelingen med mer kritiske øyne. Spørsmålet er tatt opp på bred basis på vegsjefmøtet i vår, og jeg går ut fra at arbeidet med en fullstendig gjennomgåelse av vår organisasjon vil starte opp ganske snart.

Dette er et arbeid som ikke uten videre kan overlates til en eller annen komite eller til lederen alene. Skal vi ha håp om å komme til at resultat som alle kan godta og som dermed har mulighet for å bli gjennomført, må alle ansatte trekkes med i arbeidet.

Arbeidet med en videreutvikling av vegvesenets organisasjon er bare et ledd i et større utviklingsarbeid som Statens Vegvesen er i ferd med å sette igang i disse dager. Dette utviklingsarbeidet har fått betegnelsen "Langtidsplanlegging i Statens Vegvesen" (LTP). Gjennom LTP - arbeidet skal vi bl.a. søke å klarlegge hvilke krav og forventninger omgivelsene setter til vegvesenet. Vi skal utarbeide konkrete målsetninger for etaten og etter hvert tilpasse vår organisasjon på en slik måte at den fremmer en målrettet demokratisk ledelse.

LTP er et uttrykk stadig flere av oss vil stifte nærmere bekjentskap med i tiden framover. Det er et tidkrevende og ambisiøst program LTP legger opp til og det vil rette store krav til samarbeidsviljen og samarbeidsevnen hos oss alle.

Jeg er imidlertid overbevist om at skal vegvesenet greie å leve opp til de stadig nye krav som våre omgivelser stiller til oss og, ikke minst viktig, skal vi få en effektiv målrettet organisasjon Ch.D.

Nye verneregler

Verneutvalget laget et utkast til verne-regler som var ferdige sommeren 74. Reglene ble forelagt ledelsen og senere samarbeidsutvalget til uttalelse. De har blitt godt mottatt over alt og det er meningen at de skal trykkes og sendes ut til arbeidsplassene. En vil forsøke å presentere dem på en iøynefallende måte og de skal slås opp på veggen i alle brakker.

Vi bringer her en utskrift av de nye reglene:

Personlig verneutstyr:

1. Det er påbudt å bruke oransje vareklær ved alt arbeid i vegvesenets tjeneste som foregår utenfor verksted eller kontor.

Etter mørkets frembrudd skal det i tillegg brukes perlerefleksbelte og/eller — armbind. Ved bruk av regntøy, skal dette være utført i vernefarge.

2. Det er påbudt å bruke hjelm ved arbeid i alle hjelmområder. Hjelmområder er f.eks. arbeidsområder under dagen (tunnel), arbeid i sand- og grustak, større grøftearbeid, alt sprengningsarbeid m.v. Hjelm bør også brukes alle andre steder hvor det kan være fare for hodeskader.

3. Det skal brukes vernefottøy ved alle arbeidssteder som kan medføre fare for fotskader.

4. Øreklokker bør brukes hvor støynivået overstiger 85 Db, f.eks. ved alt fjellboringsarbeid, ved bruk av maskiner som ikke er tilstrekkelig dempet og ved enkelte arbeid på verksted m.v.

5. Det skal brukes vernebriller ved alt arbeid som kan medføre fare for skade på

synet, f.eks. v/hogging av stein, sliping, sveising m.v.

6. Bilbeltene som er montert i vegvesenets kjøretøyer skal brukes.

Maskiner og utstyr skal behandles i henhold til instruksjoner for bruk av utstyret.

Sprengstoff skal lagres, transporteres og brukes i henhold til gjeldende bestemmelser.

På spesielt farlige arbeidsplasser skal de instruksjoner som omhandler disse følges. Jfr. arbeid i sand- og grustak, rensk av fjellskjæringer, arbeid på stillas m.v.

Førstehjelp- og brannvernutstyr skal finnes i vegvesenets bygninger og i alle maskiner og biler. De ansatte plikter selv å melde fra til arbeidsleder om eventuelle mangler.

Renhold i brakker og spisebuer skal utføres i henhold til gjeldende overenskomst.

Det må utføres slik orden på arbeidsplassen at utstyr og redskap ikke kan medføre fare for de ansatte ved arbeidsstedet. Det påhviler den daglige arbeidsleder å legge forholdene til rette slik at dette kan oppnås.

Brudd på verneregulene vil bli å betrakte som tjenesteforsømmelse og kan medføre avskjedigelse.

Vi har fått vite at disse reglene er godt mottatt også i andre fylker. Så godt at de er skrevet av og satt ut i livet.

Det har tatt litt tid her i fylket å få trykket reglene og sendt dem ut. Vi håper at de vil forligge snart og ser det som et viktig ledd i arbeidet med å gjøre våre arbeidsplasser sikrere.

tillits mannens spalte

Vi er nå inne i årsmøtenes tid, og samtlige klubber har nå avholdt sine årsmøter og valgt sine tillitsmenn og førstehjelpere/verneombud for de neste to år. Jeg har deltatt i de fleste møter, og det er gledelig og se den interesse og oppslutning som blir vist fra medlemmenes side.

Jeg vil få love på vegne av H.T. utvalget å takke de avtroppende tillitsmenn og verneombud/førstehjelpere for vel utført

arbeid i perioden og samtidig ønske alle nyvalgte lykke til med arbeidet. Vi tror og håper på et like godt samarbeid i årene som kommer. Det ville være unaturlig om ikke den nye overenskomsten hadde brakt med seg endel fortolkningsproblemer, derfor tror jeg fortsatt at slike kontaktmøter som ble holdt mellom ledelsen og arbeidernes tillitsmenn i Folkets Hus har livets rett, selv om ikke alle ting ble avklart der.

Vegdirektoratet og Forbundet har i fellesskap kommet frem til en ordning når det angår timelønte oppsynsassistenter, men det vil føre for langt å komme inn på dette problemet i et kort innlegg som dette.

Vernearbeidet i fylket ser ut til å virke noenlunde bra med ordningen som vi har i dag, men det var å ønske at samtlige var mer motivert for vernearbeid enn det som enkelte ganger blir vist. Verneombudene bør få all den støtte og forståelse som kan gis for å verne og forebygge skader. Om saker blir påtalt om ikke er etter forskriftene er det ikke ut fra ønske om å henge ut enkeltpersoner eller ledere, men kun ut fra ønske om å verne liv og helse, og ellers følge opp de forskrifter som gjelder for alle ansatte.

M. Wiik

Anleggsdrift i Rogaland 1975

Det er bevilget 59,7 mill. kr. til riksveg-anleggene. Mindreforbruk i 1974 og forskotteringer utgjør tilsammen ca. 15,3 mill. kr. slik at vi i 1975 har til disposisjon ca. 75 millioner.

Til nye fylkesveganlegg regner vi med å få til disposisjon i alt ca. 27 millioner. I dette beløp inngår bevilgning, ekstraordinær sysselsetting, mindreforbruk i 1974, forskudd, samt påregnet statstilskudd til anleggene Kvalvåg – Ildsal – Idse og veg og bru til Randøy. Til utbedring av veger og til ombygging av svake bruer har vi omlag 19 millioner. Til fylkesveganlegg har vi til disposisjon i alt ca. 46 mill. kroner. I alt kan vi til riks- og fylkesveganleggene bruke omlag 121 millioner. Vi har til rådighet mer penger enn noe tidligere år. Prisstigningen har imidlertid vært betydelig den siste tiden.

RIKSVEGANLEGG

Det vesentligste av midlene til riksveganlegg vil bli brukt på 14 riksveger.

RV. 9. VEST – AGDER GR. – HELLELAND

Disponible ca. 600.000 kr. vil bli brukt til fullføring av pågående arbeider ved Helleland.

RV. 13. SANDNES – TØTLANDSVIK

Av 4,2 mill. kr. vil 3,2 millioner bli brukt på parsellen Steinsland–Breilandsvatn. Her tas sikte på å fullføre arbeidet med tunnel og fortsettelse av arbeidet med tilstøtende veg. De resterende midler tenkes brukt til ny Høle Bru, til kaihus

på Forsand og til fullføring av arbeider mellom Jørpeland og Tau.

NESVIK – VINDSVIK

3,5 mill. kr. vil bli brukt til arbeidet som er satt i gang fra Vindsvik og utover mot Nesvik.

VINDSVIK – SAUDASJØEN

De siste par årene har det vært arbeidet fra Ropeid og innover mot Saudasjøen. I år har vi til disposisjon ca. 2 mill. kroner.

RV. 14. STAVANGER – TUNGENES

Til Olavskleiva i Stavanger og til trafikksikringstiltak på vegen utover mot og i Randaberg sentrum har vi 730.000 kroner.

SKUDENESHAVN – HORDALAND GR.

4,6 mill. kr. står til disposisjon. Mesteparten er satt av til Karmsund bru – Haugesund. Resten vil medgå til trafikksikringstiltak mellom Eide og Karmsund bru, i Haugesund og til Søravåge og Dubberselv bruer nord for Haugesund.

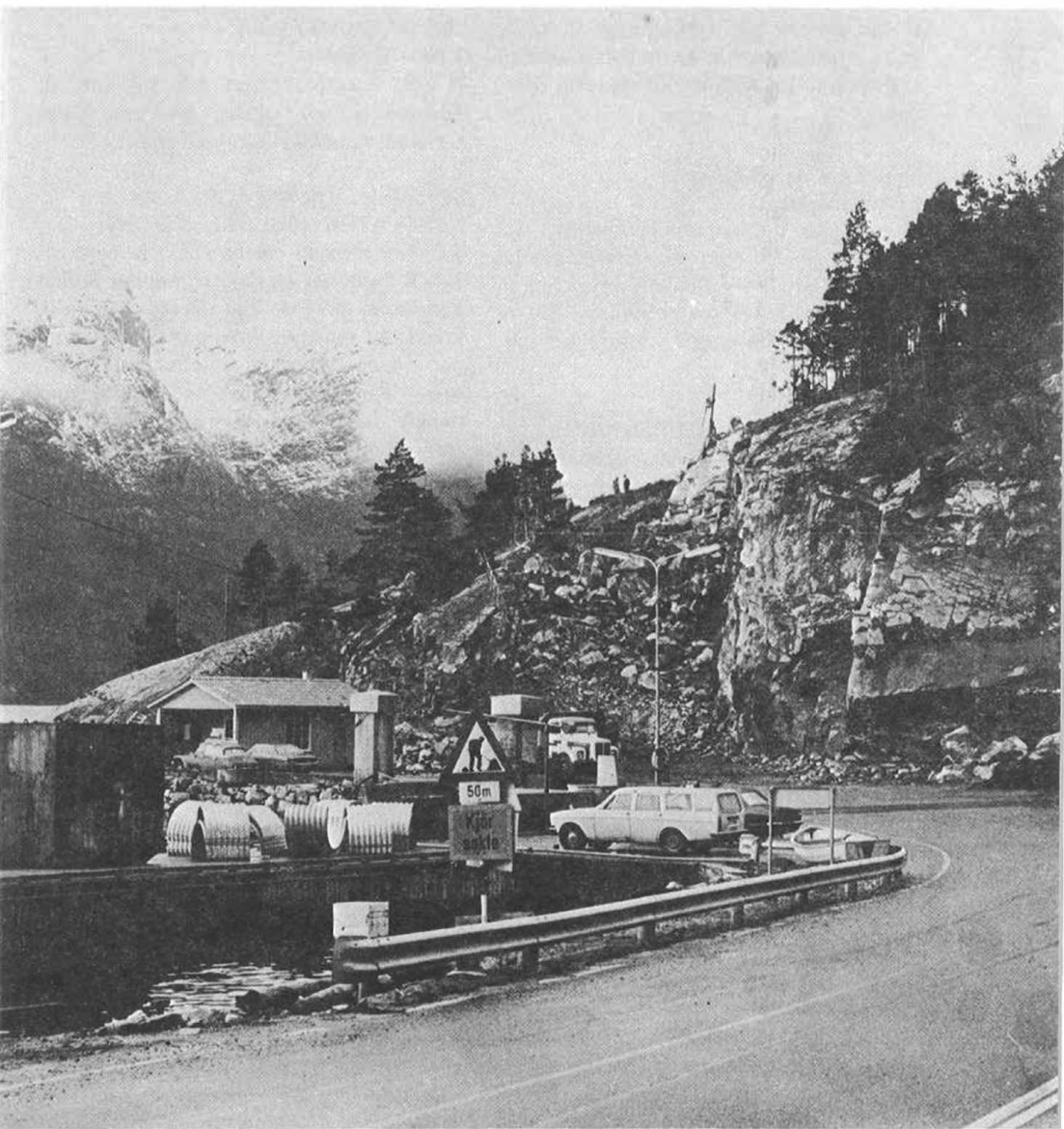
KVITSØY FERJEKAI

De disponible midler, 1,7 millioner, skal brukes til bygging av ny ferjekai.

E-18. VEST-AGDER GR. – STAVANGER

Denne strekningen har den største bevilgningen, 14 mill. kroner. Arbeidet mellom Krossmoen og Bjerkreim er nå kommet så langt at vi innen årets utgang akter å starte planeringsarbeid på parsellen Bjerkreim – Vikeså. 300.000 kr. skal brukes

Fra arbeidene i Vindsvik.

til restarbeider på strekningen V. Agder gr. – Helleland. Resten tenkes brukt til miljøtiltak i og mellom Sandnes og Stavanger.

MADLAVEGKRYSSET – STANGELAND

En del av de disponible penger, 4,3 millioner vil gå med til restarbeider på parsellen Hinna – Kjellandsmyra og til oppgjør med Stavanger kommune. Det vil bli liten drift på denne strekningen i år.

RV. 44. HAUGE –

RV. 44. HAUGE – EGRSUND S

I fjor ble det satt i gang arbeid forbi rasstedet ved Nodland. Dette arbeidet skal fullføres i år. Resten av de disponible midler vil bli brukt til utvidelse og utbedring av smale partier ved Saurdal. Til denne parsellen har vi 1,5 millioner.

SØYLAND – SKJÆVELAND

BRU – SANDNES

Mellom Kleppekrossen og Storhaug og fra Leitevegen til Ganddal skal det bygges gang- og sykkelveg. Dette er beregnet å koste tilsammen 600.000 kroner.

RV. 45. VEST–AGDER GR. –

VAULEKROSSEN

På denne strekningen kan vi bruke 1,4 mill. kroner. Den nye tunnelen ved Oltedal på forsynes med portaler. For å gjøre stigningen vestover fra Dirdal rassikker er en kommet til at vegen må legges i tunnel. Dette arbeidet kommer neppe i gang i år, men det er mulig at det vil bli utført noe utbedring i Røyrdalen.

RV. 46. SAND FERJE-

KAI – OSEN

N.V.E. har forskottert 3,5 millioner til bygging av ny riksveg gjennom Sand tettsted. Arbeidet vil bli påbegynt i år.

SOLHEIMSVIK – VÅGE –

NESFLATEN. (SULDALSVEGEN)

Til denne vegen har N.V.E. i år forskottert 5 millioner og det samme har Suldal kommune gjort. Vi har derved 11,5 mill. kroner til rådighet. Med den driften vi nå har i gang trenger vi imidlertid 17 millioner. Vi må derfor enten skaffe mer penger, eller så må vi flytte bort en del folk og maskiner. På anlegget har vi for tiden i gang 2 tunnelrigger, 2 borevogner og en del andre større maskiner. I alt er 57 mann i arbeid på anlegget.

E-76. HORDALAND GR. –

HAUGESUND

4,2 mill. skal brukes på parsellen Grinde – Skre. Her er vegarbeid i full gang. Et knuseverk er under oppstartning og resten av året skal det produsere bærelag til anlegget. 500.000 kr. tenkes brukt til fullføring av ca. 500 m av E-76 i Hauge-sund.

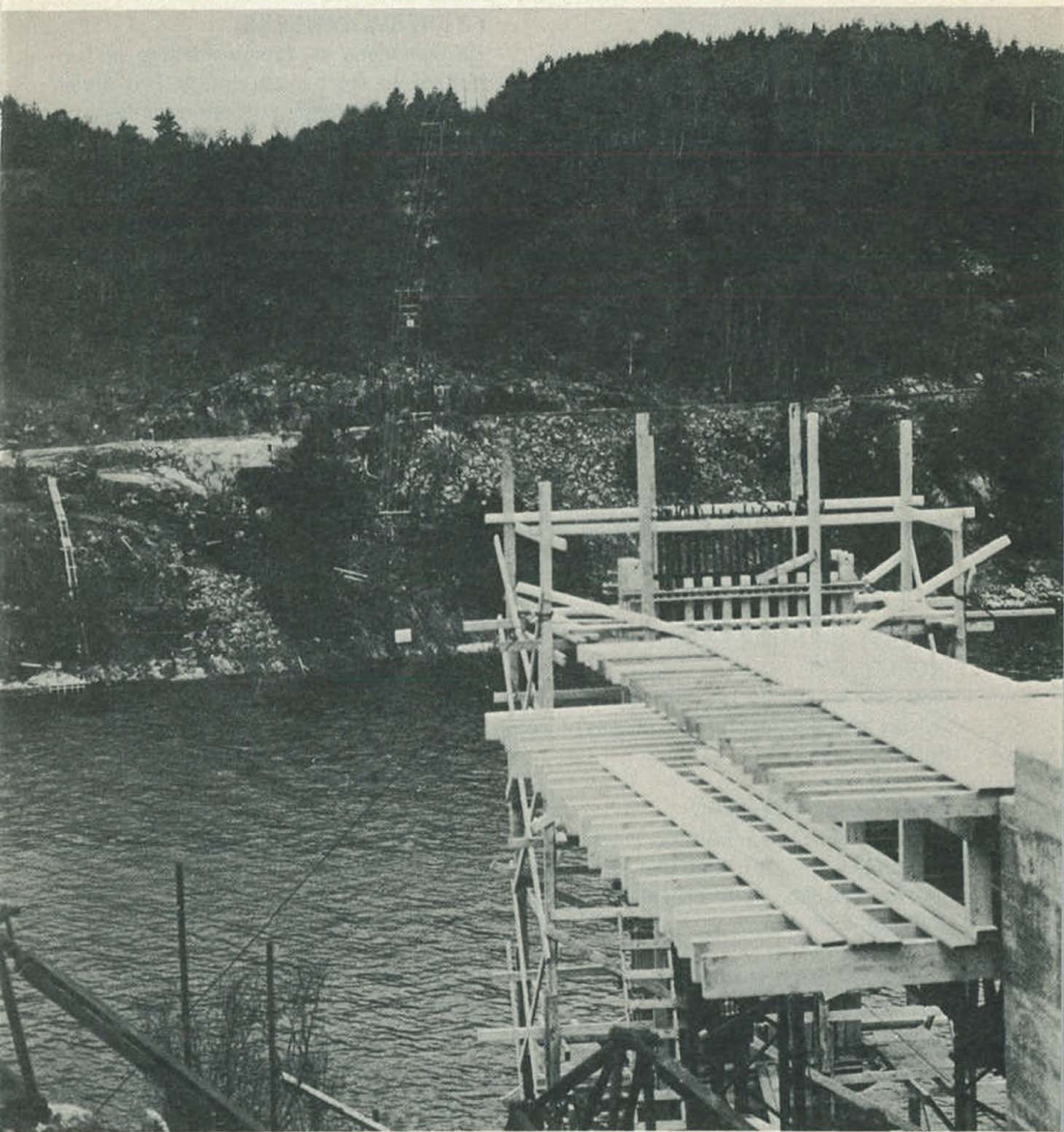
RV. 503. VIKESÅ – IVESDAL

I løpet av de to siste årene er det bygget ny veg i Vikeså. I år skal det brukes 2 mill. kr. til utbedring og delvis omlegging av eksisterende veg videre innover mot Ivesdal.

RV. 505. NORHEIM – GANDDAL

550.000 kr. skal brukes til gang- og sykkelveg ved Kverneland.

Fra Røndøy bru.

**RV. 509. SUNDEKROSSEN –
MADLAKROSSEN**

I 1974 ble det utbedret strekning mellom Sunde-krossen og Revheim. Mellom Revheim og Madlakrossen skal i år brukes 1,7 mill. kr. til utbedring av eksisterende veg og til bygging av adskilt gang- og sykkelveg.

RV. 510. KLEPP – SOLA

2,5 millioner tenkes brukt til bygging av ny riksveg gjennom Verdalen. Den gamle riksvegen på denne strekningen er sterkt innebygget og trafikkfarlig.

RV. 510. SOLA – STAVANGER

Vi har 2 mil. kr. til utbedring og delvis omlegging av parsellen Regimentsvegen – Madlakrossen, og til lysregulering av 4 kryss mellom Madlakrossen og Kjellandsmyra.

**RV. 511. SKUDENESHAVN –
KOPERVIK S**

480.000 kr. står til rådighet til fullføring av det arbeid som i fjor ble påbegynt syd for Kopervik.

KOPERVIK – BYGNES

I 1976 håper vi å komme i gang med bygging av ny Strømsund bru i Kopervik. Til å forberede dette arbeid har vi i år 600.000 kroner.

**VADLA – INDRE EIANE
I HJELMELAND**

Hvis Hjelmeland kommune kan ordne med forskottering på 3–4 mill., vil vi sette i gang arbeid fra Vadla og utover langs Jøsenfjorden.

FYLKESVEGANLEGG

Bevilgningene til fylkesveganlegg er fordelt på et stort antall anlegg. Det dreier seg om nye veger, utbedringsanlegg og forsterkning av bruer. I framtiden må vi arbeide for å få bevilgningene mer konsentrert på færre anlegg. Det vil her føre for langt å komme med en detaljert orientering om alle fylkesveganleggene. En må innskrenke seg til noen få.

**TØRNESKOG – SOKNDALSTRAND
I SOKNDAL**

Dette anlegg vil bli bygget i år. Vi har til disposisjon henimot 1 million.

**MALMEI – GRØTTELAND –
EIK I BJERKREIM**

Dette anlegg skal gjøres ferdig i år. Til dette har vi 1 mill. kroner.

**KVALVÅG – IDSAL –
IDSE I STRAND**

Anlegget fullføres i år. 1 mill. kr. står til disposisjon.

**HALSNE FERJEKAI MED
VEG I FINNØY**

Arbeidet på vegen er satt i gang og ferjekaien vil også bli bygget i år. Vi har 2,8 millioner til rådighet.

**SAUDA – MALDAL
I SAUDA**

Vi håper at det vil ordne seg med forskottsmidler, 3,5 mill. kroner, slik at arbeidet kan fortsette.

Det vesentligste av anleggsarbeidet blir utført med egne folk. Bare det vi ikke rekker blir satt bort til entreprenører.

Besøk i hjemmene til pensjonistene

VEG OG BRU TIL

RANDØY I HJELMELAND

En vesentlig del av arbeidet vil bli gjort i år for de 6 mill. som er disponible.

ASKVIK – ØSTABØ I SUL-

DAL OG VINDAFJORD

Dette anlegg er i full gang. Arbeidet utføres av entreprenører. Til anlegget har vi 2,8 mill. kroner.

RV. 515

Til fortsettelse av arbeidet mellom Skjoldstraumen og Espevik har vi i år 3 mill. kroner. Av dette er 400.000 kr. bevilgning til ekstraordinær sysselsetting.

A.N.

Konsulent Hole overrekker Lars Larsson diplom for lang og tro tjeneste.

Til årets pensjonistfest var det invitert 21 stk. Av disse kom 10, mens de resterende av ulike grunner måtte melde forfall.

Vegadministrasjonen vil gjerne takke disse trauste medarbeiderne på en spesiell måte. Det er derfor blitt vanlig å innkalle de fraværende ved senere anledninger, f.eks. ved orienteringsmøter for driften i de forskjellige distriktene.

De som da er igjen var man på besøk til i hjemmet.

Vi var så heldige å få være med på et slik besøk hos Lars Larsson på Hjelme-land. Det var konsulent Hole, avd.ing. Moi og vegmester Rake som representerte vegadministrasjonen ved denne anledning.

Vi ble gjestfritt mottatt og bedt inn. Han hadde hverdag, sa han, bøtet garn i solstripene fra stuevinduet. Moi var med nesa helt nede i garnnålen og skulle lære. Slappe av?, — nei var det likt seg. Han hadde både fisk å fange og en jordlapp å dyrke. Noe omstilling var det jo fra travle dagen som sprengningsbas i vedlikeholdet, men slett ikke ille. Larsson var frisk og rask og hadde det godt.

Da den offisielle delen av ærendet tok til måtte han hente kona. Sammen sto de og lyttet på hva de besøkende hadde å si, ros, heder, lykkeønskninger. Larsson takket for alle de gode ønsker. Vegvesenet hadde vært en god plass å være i solskinn og regn, vanskelige år og gode tider.

Det var høgtid i stua en liten stund, men ikke trykkende. Store ord gjør det ikke trykkende når de er ærlig ment.

En hyggestund — god å minnes.

Ny plansjef:

SØREN GUNNAR THORSDAL

Den nye plansjefen kommer fra Bamble i Telemark.

Etter artium, befalskole, landbrukspraksis og Statens skogskole i Kongsberg, ble det Norges Landbrukshøyskole, jordskifteavdelingen der han tok eksamen i 1963. Han hadde også et års studieopphold i USA før NLH.

I løpet av de årene han har arbeidet i vegetaten har han deltatt i sentrale kurs og konferanser i etatens regi. Av mer langvarig opplæring vil vi nevne Statens kurs i administrasjon og lederopplæring og det 1-årige kurs for planleggere ved Nordiska Institutet for Samhøllsplanering. I 1967 fikk Thorsdal et stipend som han nyttet til et 3-måneders studieopphold ved sentrale og statlige vegmyndigheter i USA.

— Hvilken praksis har du hatt i etaten hittil?

— Jeg kom inn i vegetaten noenlunde på samme tid som vi fikk vår någjeldende veglov. Tiden var full av usikkerhet når det gjaldt grunnerverv. Disse oppgavene hadde kommunene før, nå ble de med ett overlatt vegvesenet. Vi hadde minimal erfaring og lite kvalifisert personell til oppgaven.

En av mine første oppgaver var å sørge for å få ervervet grunn til motorvegen gjennom Lier. Dette innebar bl.a. minnelige forhandlinger, makeskifteordninger, planlegging av over- og underganger, driftsveger m.v.

Senere ble det flere motorvegskjønn bl.a. i Bærum, Asker, Drammen, Ålesund

og Bergen. I 1964/65 var jeg også med og planla polygondrag for den nye motorvegen i Stavanger. Også flere konferanser om opplegget for skjønnnet deltok jeg da i.

I 1967 ble kontor for grunnerverv opprettet og jeg ble ansatt som kontorets leder. Jeg ble da ikke minst engasjert i arbeidet med å bygge ut grunnervervsfunksjonen i Statens Vegvesen.

Tiden i vegdirektoratet var svært engasjerende med vekslende oppgaver i et fint miljø.

Det arbeidet jeg har hatt har ført med seg engasjement i problemløsninger over hele landet. Det har også gitt god kontakt med andre etater, faglige instanser og sentrale myndigheter.

— Hvordan oppfatter du plansjefens arbeidsoppgaver.

— Etter min mening så bør i hvert fall en plansjefs viktigste oppgave være å sørge for at det foreligger tilstrekkelig med planer av god kvalitet til rett tid. Alt fremmet i overensstemmelse med gjeldende regler og bestemmelser og under full åpenhet og demokratisk kontroll. For å kunne nå en slikt mål er det nødvendig med helhjertet innsats fra alle medarbeidere. Det bør etter min mening være en sentral oppgave å søke å få i stand et fruktbart samarbeide som gjør det mulig å få brukt de ressurser som ligger i en velkvalifisert medarbeiderstab.

— Vi er vant med at sivilingeniører bekler avdelingssjefstillinger i etaten. Hvilke arbeidsmuligheter vil du få med din spesielle bakgrunn?

— Danmark og Norge er så vidt jeg kjenner til et av de få land hvor jord-

skifteutdannelsen ikke ligger til de tekniske høyskoler. I Sverige, Finland og resten av Europa er således folk med denne utdanning vanligvis sivilingeniører.

Sammenlignet med en bygningsingeniør kan selvsagt utdannelsen synes spesiell. Men heller ikke utdannelsen som bygningsingeniør er den samme i dag som for 15–20 år siden.

Tendensen er vel i dag innen de fleste fagområder at de klassiske skiller utviskes noe, og at det legges noe mindre vekt på den formelle utdannelsen enn tidligere. Praksis og etterutdanning har vel kommet til å bety mer i vår omskiftelige tid enn før.

Jeg tror således ikke min spesielle bakgrunn er så spesiell at arbeidsmulighetene av den grunn skulle bli særlig begrenset.

— Mener du at din bakgrunn kan tilføre planleggingsarbeidet nye, verdifulle impulser innenfor områder som jordvern, miljøvern, landskapspleie og liknende?

— Jeg har i de senere år vært forholdsvis mye engasjert i spørsmål om støy, miljø og naturvern.

Det er klart at min bakgrunn kan gi muligheter for å angripe problemene ut fra en noe annen vinkel enn vanlig. Det er vel også naturlig at de hensyn du nevner opptar meg. Jeg håper selvsagt også at jeg skal få anledning til å få fulgt opp dette gjennom løsningen av praktiske planleggingsoppgaver. Mitt foreløpige inntrykk er imidlertid at interessen for disse problemene allerede er til stede og blir praktisert daglig i vegkontorets planleggingsarbeid.

Det er neppe ønskelig at vegetaten

utvikler seg til en ren trafikk- og drifts-etat. Jeg tror vegetaten som helhet besitter kunnskaper og innsikt som det er helt nødvendig å få nyttiggjort seg i utbyggingen av samfunnet. Vegnettet spiller en så fundamental rolle i et moderne samfunn at det må få den plass det fortjener i samfunnsdebatten. Vi skal ikke være redde for å ha en vid angrepvinkel. Tvert imot kan dette være nødvendig for å kunne delta på et tilstrekkelig stadium i utviklingen — og ha mulighet for å oppnå gode helhetsløsninger.

— Er det ting i tiden eller i emning som tyder på at planleggingsarbeidet i vegvesenet vil få andre arbeidsformer?

— Det har skjedd store forandringer i de senere år. Det er blitt åpenhet og bred medvirkning fra mange hold. Det er imidlertid stadig fler som forlanger å bli hørt. Så lenge dette kan foregå gjennom de vanlige demokratiske kanaler er det vel ingen særlig grunn til frykt.

Planleggingsformene har vel kontinuerlig vært under utvikling og behovet for fortsatte endringer tror jeg en stadig må være åpen for. Et større tverrfaglig internat samarbeide over avdelingsgrensene tror jeg kan ha mye for seg. Kanskje kontaktgrupper for konkrete prosjekter kan være en aktuell løsning. Intern veksling av jobber for de ansatte tror jeg også bør tilstrebes hvis det er ønsket av den enkelte.

Jeg har ellers ingen øyeblikkelig planer om å snu opp ned på planavdelingen.

— Vi hører ofte at mangel på planer skyldes den omfattende prosedyre som disse skal igjennom og at en ofte må vente på å få løst grunnspørsmålet. Er det

på trappene planer om å forenkle saksbehandlingen og eiendomsinngrep?

— Samferdselskomiteen har kommet med en klar henstilling til vegetaten om å søke og komme frem til en forenkling av planprosessen.

Andre forhold trekker i motsatt retning. I Vegdirektoratet hadde jeg bl. annet ansvaret for behandlingen av klager over godkjente planer. Forvaltningslovens klageadgang ble jo egentlig innført for å beskytte rettssikkerheten og den lille mann. Jeg vet av erfaring hva denne klagebehandlingen legger beslag på av høyt kvalifisert arbeidskraft ved Vegkontorene, i Vegdirektoratet og i departementet. Jeg tror det nå er mer grunn til å bekymre seg over at dette fåtall som klager hindrer planleggerne og andre i å ta seg av de mer betydelige oppgavene.

Vi har nettopp fått konsesjonsloven. Også den medfører hindringer av betydning for fremdriften i utbyggingen av vegnettet.

Dette er på trappene planer om å forenkle eller effektivisere planbehandlingen. Jeg er selv oppnevnt som medlem av et utvalg som i løpet av året skal legge frem forslag til nye planforskrifter. Hele dette problemkomplekset vil da bli vurdert.

Eiendomsinngrepene står i nær sammenheng med planleggingsprosessen. Nøkkelen til det hele er en godkjent detaljplan. Har vi den er det i dag gitt muligheter for å ta grunn i besittelse også før skjønn er holdt når dette er berettiget og nødvendig. Noe annet er om vi alltid behøver en så detaljert plan for å kunne gjennomføre grunnverv. Også dette vil

bli vurdert av det revisjonsutvalget jeg nevnte.

— Til slutt vil vi gjerne høre hvilket førsteinntrykk østlendingen Thorsdal har fått av vår forblåste landsdel og av sin nye arbeidsplass.

— Før avreisen fra Vegdirektoratet fortalte Vegdirektøren at jeg kom til et særdeles fint arbeidsmiljø. Mitt inntrykk er så absolutt at dette er riktig.

Dessuten trives hele familien godt både med boforhold, klima og omgivelser. Antagelig har vi vært særlig heldige med været hittil.

Skiturer i Nordmarka kan jeg nok komme til å savne — selv om snøforholdene der heller ikke har vært mye å skryte av i senere år. Oppvokst som jeg er i et skogbruksmiljø er det vel naturlig at aktiviteter i tilknytning til jakt, fiske og friluftsliv står mitt hjerte særlig nær.

Ellers har vi oppdaget mulighetene både med ishall og svømmehall i de nære omgivelser. Som sagt vi trives og ser fremtiden forventningsfullt i møte.

GRUPPEN I DISTRIKT 7

Fortsettelse fra side 29

holde ved like. Det er derfor av stor betydning at de ansattes syn kommer frem.

Det var også en del andre saker som ble tatt opp, en del av disse vil bli behandlet senere.

Møtet ble avsluttet ved at to pensjonister, Aksel Lindland og Martin Fuglestad, fikk overrakt diplom og blomster. I sin hilsen til de to takket vegsjefen for helhjertet innsats gjennom mange år og

ønsket dem alt godt i pensjonsårene. Vegmester Lillehammer og Magne Slettebø takket også de to for årene de hadde arbeidet sammen.

UFORMELLE KONTAKTGRUPPER

Fortsettes fra side 27

9. Kontaktgruppen kan ta opp alle saker som har interesse for arbeidsdriften, trivsel og velferd. Rene lønsspørsmål skal gruppen imidlertid ikke behandle.

10. Skriftlige referat fra kontaktmøtene skal sendes samarbeidsutvalget.

Ovenstående foreløpige retningslinjer ble godkjente av samarbeidsutvalget i møte den 25. januar 1974.

På dette grunnlag har gruppene arbeidet i et år nå. Noen har vært veldig engasjert, andre bare sånn passe.

SU har følt at arbeidet kunne aktiveres og mente at dette best kunne skje ved direkte vegledningstjenester. Det blir derfor en av den nye sekretærens viktigste oppgaver å få gruppene i gang.

Vi håper med dette å ha nådd ut til alle ansatte med informasjon om hva gruppene står for. Etter en del meningsbryting kan det vise seg å være praktisk å endre gruppenes mandat noe. En ting vil imidlertid sikkert fortsatt stå fast: Gruppene skal være samarbeidsutvalgets mark-kontakt. Svært meget av det vi kan kalle samarbeid i praksis må forgå ute. Alle er tjent med å styrke og bruke dette organ for medinnflytelse og forståelse for hverandres problemer.

Sand vegstasjon åpnet

Vi ble første fylket til å få nettet av vegstasjoner ferdig utbygget. Nå står det tilbake noen få garasjer og muligens brøytestasjoner på et par utsatte vegstrekninger. Det var den offisielle åpningen av Sand vegstasjon 30. januar som markerte denne milepelen.

Den nye vegstasjonen er bygget på samme lest som de vi ellers har i fylket. Byggekostnaden var omlag 1 million kroner. Bygget har en grunnflate på ca. 980 kvm og rommer verksted, garasje, lagerhall og en kontorfløy. Spiserommet er så pass stort at det kan nyttes til undervisningsformål og er møblert også med dette for øyet. Det er vegvesenet selv som har stått for oppføringen av bygget under oppsynsmann Bjørn Sandviks ledelse. Både han og arbeiderne høstet mange lovord for godt fagarbeid.

Til åpningen var det møtt fram folk fra etaten med vegsjef Ch. Danielsen i spisen. Fra vegdirektoratet kom sjefsing. Sven Major. Konsulenten for bygget, siv.ing. Bjørnstad var også til stede,

Den nye vegstasjonen på Sand er nå tatt i bruk.

sammen med representanter for firmaer som hadde hatt oppdrag og leveranser.

Etter befaringen var det lunsj på Sand Fjordhotell. Flere av talerne understrekte den store betydningen en god vegstasjon har for det distriktet den skal betjene. Områdene i indre Ryfylke står framfor store investeringer i vegsektoren og biltrafikken øker. Vegmester Harald Gederø sa seg glad for at distriktet endelig hadde fått administrasjonsbygg og verksted for å imøtekomme de kravene som nå ble stillet. Det var et lenge følt savn som nå ble tilfredstillet. Det hadde mange ganger vært vanskelig å drive slik det var ønskelig på grunn av den geografiske beliggenheten og savnet av gode reparasjonsmuligheter.

To pensjonister, Ingolf Halvorsen 42 år i tjenesten og Torvald Moen 30 år i tjenesten, fikk overrakt diplom og blomster ved denne sammenkomsten. De ble hyllet for det arbeidet de hadde lagt ned i vegvesenets tjeneste.

Avskjedsfest for **Tonhaugen**

Førstesekretær Birger Tonhaugen sluttet i regulativlønnet stilling etter oppnådd aldersgrense 31/5-75.

Begivenheten ble markert med en enkel tilstelning for alt personell i kantinen. Vegsjef Danielsen overrakte diplom og blomster fra arbeidsgiveren, statens vegvesen. Kontorsjef Lund overrakte en gave fra kollegene ved vegkontoret, en krytallvase med blomster. Konsulent Hole takket for godt samarbeid gjennom mange år. Tonhaugen fikk mange godord med på veien inn i pensjonistenes rekke. Han ble særlig berømmet for sin flid og nøyaktighet og at han iherdig hadde holdt ut i jobben tross sviktende helse i de senere år.

Førstesekretær Tonhaugen begynte sitt virke i vegvesenet i 1935 da han tiltrådte i Akershus som vegarbeider. Etter et par års fravær, hvorunder han tok elementærteknisk skole, begynte han i 1939 som kontorist på Akershus vegkontor.

Til Rogaland kom han i 1949 som underkasserer.

Tonhaugen gikk over i sekretariatet i 1964 som sekretær I. Her behandlet han personalsaker som lønninger, skyss- og telefongodtgjørelse m.v. Siden mai 1973 har han vært førstesekretær.

Tonhaugen var en av de siste av den gamle skole og bare to av de nåværende funksjonærer har lengre tjenestetid i etaten.

Tonhaugen fortsetter sin tjeneste i sekretariatet på daglønn i en overgangstid inntil hans etterfølger er tiltrådt.

J.L.

Plansjef Sømme har gått av

Plansjef Gabriel M. Sømme har gått av for oppnådd aldersgrense. I nærmere 40 år har han hatt sitt virke i etaten.

Konsulent Høle kunne ønske velkommen til omlag 70 gjester i jernbanens festsal. Det var medarbeidere, kolleger og andre som hadde møtt fram for hedre den pensjonerte plansjefen.

Vegsjefen sa at han visste at Sømme gikk av med følelsen av forventning og glede, men også med gru. Han hadde virket i etaten over en mannsalder og det var få som hadde opplevd noe liknende. Han hadde arbeidet i vanskelige tider da vegvesenet hadde en helt annen betydning. Sømme hadde også sett store forandringer skje til det bedre.

Etaten står nå ved et generasjonsskifte. Nå ble det siste som hadde opplevd krigen pensjonert. Det er et tap for oss alle når vi mister trådene bakover. Vegsjefen sa seg i denne forbindelsen glad for det gode kontakten vi har med pensjonistene våre og nytten av at noen av dem fortsetter å arbeide for oss.

Sømme representerte ikke bare en sum av erfaringer og kunnskap, men også en holdning til samfunnet og etaten. Dette var karakteristisk for den gamle garden, men ikke så typisk i dag. Han hadde vist en dannelse og verdighet i vegvesenet som vi andre kunne savne. Uenigheter kunne forekomme, men en hadde alltid stått samlet om vegvesenets interesser.

Han avsluttet med å overrekke Sømme et tinnfat og blomster og ønsket alt godt i tiden framover med takk for godt samarbeid.

Fylkesordfører Lærdal takket for den sympati og forståelse han hadde møtt i

mange store saker. Sømme hadde vært en god mann for Rogaland når det gjaldt utbygging av gode kommunikasjoner i fylkesvegsektoren.

Fylkesmannen understrekte i sin hilsen det store psykiske press en plansjef var utsatt for. Det har vært en rivende utvikling i planleggingsarbeidet. Stadig økende trafikk og nye krav for eksempel til miljøet, setter vegvesenet i fokus når noe skjer. Sømme hadde sikkert merket sin del av dette presset. Det måtte være positivt å kunne legge det fra seg.

Han takket for godt samarbeid gjennom årene. Han hadde alltid møtt forståelse, vilje til å drøfte problemene på en saklig måte og han var takknemlig for veiledning og råd som han hadde fått.

Kontorsjef Lund hilste fra arbeidskameratene på kontoret. Som plansjef hadde Sømme hatt både rett og plikt til å føre kursen i den avdelingen han var satt til å styre. I samme grad som en trådte i plansjefens sirkler, i samme grad hadde vi overtrådd vår kompensanse. Det hadde ikke vært vanskelig å se Sømmes profil. Lund sa seg glad for all overbærenhet og at en kunne komme igjen med problemene. Meningsbrytningen innenfor et samarbeid bar oftest rikere frukter. Fra funksjonærene overrakte så Lund en lysbildeframviser i avskjedsgave.

Tidligere vegsjef, Trygve Gimnes, ønsket velkommen til pensjonistenes rekke. Han takket også for godt samarbeid. Sømme hadde vært en korrekt og rettlinjert fagmann som ikke gikk på akkord med sine meninger. Han gjennomførte imidlertid lojalt det han ble pålagt.

Plansjef Sømme sa at han var overveldet av den oppmerksomhet som var vist. Han forlot etaten med blandede følelser. En oppdager ikke at en er gammel, men plutselig er en det.

Sømme tok fram minner fra en lang arbeidsdag i vegvesenet. Det hadde vært en enorm utvikling i disse årene. Han fant tidlig ut at etaten måtte være en god arbeidsplass og var ikke blitt skuffet. Det gode forhold både til personalet og arbeiderne satte han pris på. Likeledes det

gode forhold til kommunale og fylkeskommunale etater.

Sømme sa seg glad for å ha kunnet bidra til den oppbygging som har funnet sted. Han takket for gaver og gode ord og uttrykte sitt håp om at etaten ville vokse og beholde sitt gode renome og den tillit den hadde hatt gjennom årene.

Det var mange som gjerne ville hilse Sømme denne siste dagen. Timene gikk fort i et hyggelig lag før Prante takket for maten.

Pensjonistfest

Det har etter hvert blitt en hyggelig tradisjon i fylket at de som i årets løp har fått innvilget sin pensjon, blir bedt inn til en festelig sammenkomst.

Det er samarbeidsutvalget som står som vertskap ved disse anledningene. Til å sette det hele i scene hadde SU valgt en festkomite bestående av fru Renberg, overing. Hamre, ing. Kleven og hovedtillitsmann Wiik.

Festen var lagt til Victoria Hotel den 29. november. Det var hyggelig å se at så mange av pensjonistene hadde møtt fram, selv om noen av ulike årsaker var forhindret fra å komme. Fylkesmannen med frue var til stede, dessuten representanter fra ledelsen, arbeidsbestyrerne og oppsynsmennene.

Formannen i SU, overing. Mork ønsket velkommen. Han sa at denne sammenkomsten var et uttrykk for vegvesenets takk for lang og tro tjeneste. Mork rettet også en takk til hustruene for den bistand og innsats som felles var gjort til vegvesenets beste.

Vegsjefen sa at han var glad for å få samlet pensjonistene på denne måten. Han kunne ikke egentlig forestille seg hvordan det var å bli pensjonert, kanskje var det noe en kviet seg for. De hadde hatt et friskt arbeid, ofte i dårlig vær, men forhåpentlig hyggelig likevel. Så hyggelig, at de nå følte et savn ved det de forlot. Han uttrykte ledelsens store aktelse for det arbeidet som gjøres ute i marken. Vegvesenets hadde forhåpentlig vært en god arbeidsplass, noe som bekreftes av det faktum at flere av pensjonistene hadde en mannsalder bak seg i etaten.

Han gikk så over til å overrekke diplo-

mer til dem som hadde mer enn 15 års tjeneste bak seg. Den absolutte nestor i forsamlingene denne gang var Gustav Bøen med hele 48 års tjeneste. Både han og alle de andre ble ønsket lykke til i årene fremover.

Også pensjonistkonene ble hilset. Konsulent Hole sa at mannfolk stiller mange og store krav til sin livsledsager. De venter kjærlighet, ømhet, føyelighet osv. i det uendelige. Kvinnene har fått dette i vuggegave og det er få som må leve opp til så store krav. Han roste konene for den måten de hadde løst oppgaven på og sa videre at når de nå skulle ha pensjonistene rundt seg hele dagen, så var de sikkert i stand til å løse den oppgaven også.

Fylkesmannen pekte i sin tale på at samferdsel og vegbygging var i fokus. Vi levde i et flott land, vi hadde et flott fylke, men for vegbyggerne et krevende landskap. Han ble mer og mer imponert over det vegbyggerarbeid som var gjort etter hvert som han fikk kjennskap til det. Han var også imponert over vegbyggerne. Han pekte på vegenes betydning når det gjaldt å opprettholde bosettingen, holde næringslivet i gang og gi ungdommen et tilbud i lokalsamfunnet. Fylkesmannen takket pensjonistene for det grunnlag som var lagt og for den arbeidsdag som var lagt ned i dette faget gjennom et langt liv. Pensjonistene hadde holdt i hevd et håndverk som krevde mye av dem som kom etter.

Gustav Bøen takket for maten og den fine festen.

Etterpå fortsatte samværet ut i de små timer. Haugvaldstad fortalte historier fra

Vegsjefen sammen med en smilende Gustav Bøen.

vegetaten og viste ellers noen av kunstene sine. Vegmester Rake ga til beste en del viser og vers i aldri sviktende stil. I det hele tatt en trivelig kveld for dem som var der, og sikkert et godt minne å ta med seg for dem som nå er sluttet i etaten.

Vi bringer her en liste over dem som er gått av i 1974. Navnene er satt opp i vilkårlig rekkefølge og viser når vedkommende begynte i etaten første gang og tjenestetid.

PENSJONISTER SOM HAR SLUTTET I 1974

Martin O. Fuglestad	1936 - 39 år
Aksel Lindland	1928 - 47 år
Gustav Bøen	1926 - 48 år
Lars Larsson	1938 - 20 år
Bernhard Hegdal	1937 - 38 år
Anton Tednes	1938 - 25 år
Arne Olsen	1947 - 24 år
Einar Grude	1936 - 39 år
Bertinius Tjelta	1945 - 29 år
Torvald T. Gilje	1933 - 29 år
Bernhard Hustvedt	1940 - 27 år
Lars B. Tørresdal	1964 - 11 år
Torvald Moe	1945 - 30 år
Ingolf Halvorsen	1930 - 42 år
Kornelius Meland	1939 - 14 år
Ole Johan Hagen	1960 - 14 år
Eilif Michaelsen	1947 - 10 år
Einar Gabrielsen	1924 - 15 år
Elmer Sveta	1942 - 32 år

Juletreffest

“Smød' an aldri?”

“En gang er en hendelse, to ganger en tilfeldighet, men tre ganger — da er det blitt tradisjon”.

Med disse ordene åpnet Vasbø årets juletreffest for barn og voksne ved veg-administrasjonen og bilkontrollen i Stavanger.

Og en hyggelig tradisjon er det blitt. Kantine rommer 130 personer, og festen ble fulltegnet lenge før fristens utløp. Dette betyr at den formen vi har valgt finner gehør hos de ansatte, og det er hyggelig for dem som stiller med den.

Opplegget fulgte tradisjonen med gang rundt juletreet til å begynne med, mens O.Ø. Hamre spilte. Senere var det bevertning, leker, film og ikke minst besøk av julenissen. Torleif Haugvaldnisse blir bare bedre og bedre. Hans gavmildhet ser ut til å være en av de få tingene som ikke er spist opp av inflasjonen.

Eneste skår i gleden var at noen ikke slapp inn. Dette gjør at en må diskutere et endret opplegg neste år.

Kryssord

Vi prøver oss med en liten kryssord. Premier til 1. og andre mann med lodd i pengelotteriet.
Innleveringsfrist 15. mai.

ARBEIDER I VEG- VESENET	SPORTE TRAPP	HODEN	ETSE	FRI- TENKER	FUGL LIKE
DAN- NELSE		TRUE			
TYNN		SYKE- HUS			
	KONS. NESTER- SKAP		BLOD- SUGER		
HVILE				FASE SJELE- LIG	KLYNK
UNDER- DANIG			KASSE	ELY VIVIAN KARLSEN	JAMMER
LEDD		FILO- SOFI DYR			
SJUR RØE			FYR		FERSK
SÅR			KISTE		
	UVIRK- JON HAT			GLO	
SEENNE SEG				EI	KRYP ART.
IGJEN				FASE	
		OPP- FØRELSE		HUNNING	
DUFTE			AV- SONDRING		

Lønn under sykdom og ved arbeidsulykker

Vi har bedt sekr. Karsten Torkildsen gjøre rede for de nye reglene for lønn under sykefravær. I tilknytning til dette har vi også bedt om en redegjørelse for de økonomiske vilkår en ansattes etterlatte får dersom forsørgeren blir utsatt for en arbeidsulykke med døden til følge:

Fra 1. oktober 1974 er vegarbeiderne blitt statstjenestemenn. Av denne grunn er bestemmelsene for lønn under sykdom blitt betydelig forbedret.

Tjenestemenn som har tjenestegjort ved Staters og Fylkets vegarbeidsdrift i de siste 12 mnd før sykdommen inntre, får som tidligere lønn under sykdom i 3 mnd, men kan søke vegsjefen om sykelønn i ytterligere 9 mnd. Det må søkes hver tredje mnd. Sykdom av inntil 3 dagers varighet kan legitimeres ved egen erklæring som arbeidstakeren fyller ut når han kommer tilbake til arbeidet. Etter 6 mnd tjeneste får tjenestemannen full lønn i inntil en måned.

Rammes en tjenestemann av yrkes-skade (arbeidsulykke) skal vegvesenet bære utgiftene ved sykebehandling og helbredelse i den utstrekning utgiftene ikke dekkes av offentlige trygder.

Når en tjenestemann som følge av arbeidsulykken for en tid er blitt ufør til tjeneste, har han krav på full lønn i inntil 6 mnd. Etter søknad kan vegsjefen gi ham full lønn til han etter er arbeidsfør.

Dersom tjenestemannen som følge av arbeidsulykken er blitt ufør til arbeid, og må fratruke med invalidepensjon, eller han fratruke med alderspensjon, skal lønnen løpe til utgangen av vedkommende kalendermåned.

Dersom arbeidsulykken har døden til

følge, skal tjenestemannens etterlatte få utbetalt lønn i 276 timer. Betingelsen for dette er at tjenestemannen på dødsdagen er å anse som stående i vegvesenets tjeneste.

Når en tjenestemann dør som følge av en arbeidsulykke skal hans etterlatte utbetales en engangserstatning på kr 150.000,—. Fra dette beløpet går den lønn som først ble utbetalt for 276 timer.

Jeg skal i senere innlegg i "Ryggjavegen" forsøke å gi en nærmere forklaring på de alminnelige bestemmelsene når det gjelder invalidepensjon og alderspensjon.

K T

BJARNE MYDLAND – TIL MINNE

På ny er en av våre medarbeidere hastig og uventet revet bort.

På arbeid den ene dag, noe uvel. Hjemme og i lite form den neste dag, den tredje dag var han ikke blandt oss mer.

Mydland begynte i Vegvesenet høsten 1945, og har senere arbeidet tross i etaten. Det var en stor del av etatens tilsatte som kjente ham. Mydland var en omgjengelig og plikt-oppfyllende mann. Hans gode humør smittet oss alle, han forsto å skape glede omkring seg.

Vi som hadde daglig omgang med Mydland føler et tomrom nå når han er borte.

Alfred Lillehammer

Ny formann i S.U. **Martin Aske**

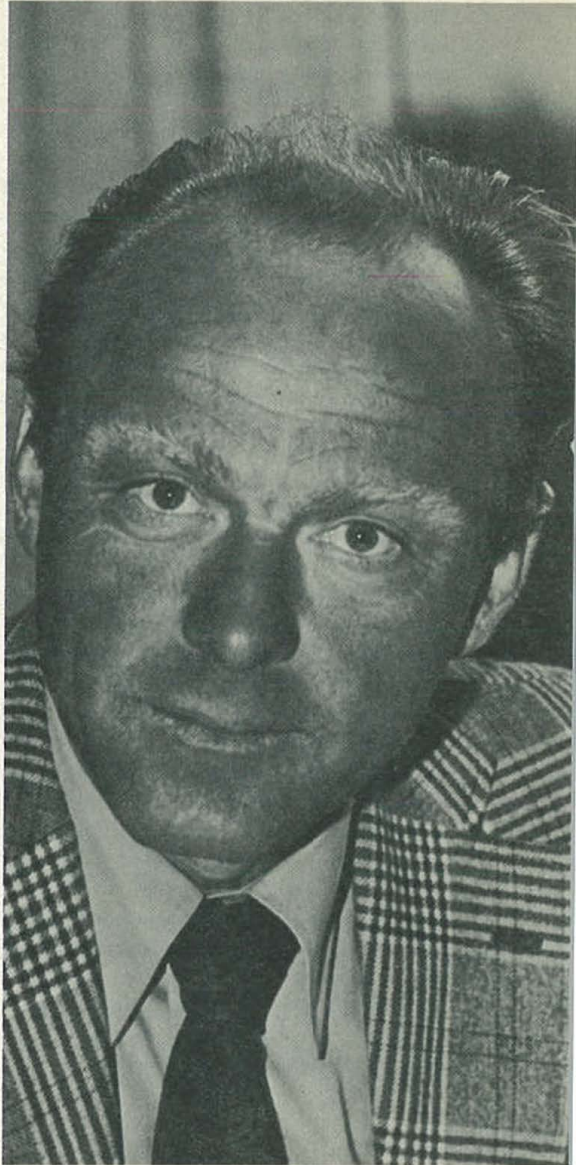
Den nye formannen i SU, avd.ing. Martin Aske, er representant for de ansatte. Han har tidligere vært observatør for NITO i perioden 73/74 og er nå oppnevnt medlem i utvalget i perioden 75/76.

Aske begynte i vegvesenet i 1960. Han har arbeidet hele tiden i anleggsavdelingen. Hans hovedoppgave har vært utbyggingen av E-18. De første årene var han også anleggsbestyrer for fylkesvegen på Jæren. Den jobben tok han over etter Skorve. Etter at Stokkenes gikk av har han hatt heldagsbeskjeftigelse som anleggsbestyrer på E-18.

Aske sier innledningsvis at vervet som formann er så pass nytt at det kan være vanskelig å ha en ordentlig oversikt over problemene ennå. Noen tanker omkring vervet har han gjort seg, og en del erfaring har han etter de to årene som observatør.

— Hvilket inntrykk har du fått av SU?

— Jeg syns at SU er blitt for meget av en ren klageinstans. Det er også etter mitt skjønn mange saker som går for lenge igjen. Sakene er sikkert viktige nok for dem det angår, men jeg synes at behandlingsmåten er så omstendelig at vi drar på dem, nær sagt, i det uendelige. Disse sakene har økt i antall etter at vi fikk de uformelle gruppene. Det er en skuffelse at mange store saker som ny lov om arbeidsmiljø, om ansattes medbestemmelse i det offentlige og opplæring av statens ansatte, ikke har kunnet få den grundige behandling som var ønskelig. Dette skyldes den korte tidsfristen som er gitt SU. Jeg håper at vi kan finne frem til bedre arbeidsformer i SU nå. Den nye sekretæren vil etter mitt skjønn kunne

medvirke til dette. Den økede informasjon som sekretæren vil gi mellom SU og gruppene må være avklarende for småsaker. Det kan være at flere av disse kan ordnes utenom utvalget og bare forelegges som referatsak.

— Føler du at SU har medinnflytelse på sakene som behandles?

— Samarbeidsavtalen legger opp til at vi skal ha dette. Forslaget til ny avtale understreker det. Det er klart at SU på en så spredt arbeidsplass som vår vil ha kontaktproblemer. Intet er mer ønskelig at informasjon om SU går ut til de ansatte, og at SU i sin tur får informasjon utenfra. Jeg har inntrykk av at tillitsforholdet i dag er for svakt. Det må styrkes, det er første betingelse for samarbeid.

— Har du noen tanker om hvordan denne kontakten bør foregå?

— En måte er å holde SU-møter ute i fylket. Gruppene kan også innkalle medlemmer av SU for å diskutere enkelte saker. Jeg har nevnt sekretærens reisevirksomhet. Det foreligger også en hel del brosjyrer. Jeg tror også at det er viktig å spille på dette vi kaller etatsfølelse. Vi må lage en gjengmentalitet som kan bryte med restene av de båsmentaliteter som ennå finns. Jeg har snakket om saker tidligere. Jeg vil tillate meg å si at vi ved et øket engasjement kanskje kan komme bort fra mye av den sure undertonen og til en noe mer positiv holdning. Da kan vi også bedre samarbeidsholdningen og nå henimot hovedmålsettingen for SU — nemlig effektivisering og trivsel.

NYVALGT SAMARBEIDSUTVALG

Samarbeidsutvalget hadde konstituerende møte den 14. februar. Vi bringer her en oversikt over representantene og deres varermann.

**FRA LEDELSEN
REPRESENTANT**
Vegsjef Ch. Danielsen
Overing. Halvor Folgerø
Driftsjef Arne Njå
Regns.leder Th. Thommasen

VARAMANN
Overing. Gunnar Mork
Overing. E. R. Nilsen
Avd.ing. Audun Løken
Kass. A. Eide

**FRA ORGANISASJONEN
REPRESENTANT**
Markus Wiik (NAF)
Valdemar Lillehammer (NAF)
Martin Aske (NITO)
Kjell Nymark (STAF0/NTL)
Bjørn Sandvik (NFATF)

VARAMANN
Magne Slettebø (NAF)
Kasper Fjelde (NAF)
Leif Lindefjell (NITO)
Berny Nilberg (STAF/NTL)
Odd Magnar Nerland (NFATF)

OBSERVATØRER
Asbjørn Oddane — Hovedsamarb. utv.
Audun Løken — Hovedsamarb. utv. (v.mann)
Ivar Eikehaug — NIF/EL
Henning Dale — NID/EL (varamann)

På møtet den 14. februar ble følgende valgt:
Martin Aske — formann
Markus Wiik — formannens v.mann
Halvor Folgerø — nestformann
Th. Thommasen — nestformannens v.mann

Arne Vasbø er utvalgets sekretær.

Uformelle kontaktgrupper

Det er velkjent for de fleste at det er opprettet såkalte uformelle kontaktgrupper omkring i fylket. Gruppene er knyttet til vegmesterområdene og skal omfatte alle ansatte innenfor anlegg, vedlikehold og maskinavdelingen i området.

Opprinnelsen til disse gruppene finner vi fra den tiden det var vanlig med en del akkordarbeid i vedlikeholdet. Det var bare den delen av arbeidstyrken som drev med utbedringsvedlikehold som kunne regne med akkord, resten gikk på time-lønn. Naturlig nok ble det rettet en del kritikk mot dette fra dem som ikke fikk de høge fortjenester. For at arbeidet skulle bli likt fordelt mellom de ansatte i vedlikeholdet, ble det da opprettet grupper omkring i vegmesterområdene. Disse skulle foreslå arbeidsområder som egnet seg for akkord og på hvilken måte arbeidet skulle fordeles.

Senere kom fastlønnssystemet. På en serie informasjonsmøter foreslo avd.ir.g. Alf Moi at gruppene likevel skulle bestå og utvides til å omfatte representanter fra alle ansatte i området. Det var sikkert mange spørsmål som kunne drøftes i en slik samarbeidsgruppe, og den kunne ta saken opp med ledelsen.

Samtidig med dette drøftet samarbeidsutvalget den respons det hadde hos de ansatte. Det hadde en føling av at det satt nokså isolert, og arbeidet med sakene uten noen egentlig kontakt med "grasrot.". SU arbeidet godt nok med sakene, men i en etat hvor de ansatte er spredt over et helt fylke, er det opplagt kontaktproblemer.

Den tanken ble da lansert at de gruppene som var i arbeid kunne bli underutvalg

for SU. En forsøkte å få dette i lovlig vedtatte former gjennom kontakter med Vegdirektoratet og hovedsamarbeidsutvalget. Svaret gikk ut på at gruppene omkring i fylket ikke kunne få status som samarbeidsutvalg. Derfor ble de opprettet som uformelle grupper tilknyttet fylkets SU.

Det viste seg snart at det hersket en del uklarhet om hva gruppene egentlig kunne ta opp og på hvilken måte de skulle arbeide. For å klarlegge dette ble det laget foreløpige retningslinjer for gruppene. Disse skal vi gjengi her:

1. Det skal opprettes minst en uformell kontaktgruppe i hvert vegområde.

2. Kontaktgruppene skal være bindeledd mellom samarbeidsutvalget og vegvesenets ansatte ute i vegområdene.

3. Kontaktgruppene skal velges blant arbeidere/oppsynsmennsassistenter/oppsynsmenn/vegmestere fra anlegg/vedlikehold/maskin.

4. Hver kontaktgruppe bør bestå av 4–6 medlemmer. Minst halvparten av medlemmene skal være arbeidere/maskinførere.

5. Klubbformannen i hvert enkelt vegområde sørger for at kontaktgruppene blir valgte, og at navnene på medlemmene blir sendt samarbeidsutvalget. Kontaktgruppen velger selv formann.

6. Funksjonstid for kontaktgruppen skal være 2 år.

7. Formannen innkaller til møte. Dersom gruppen ønsker det kan den innkalle en representant fra samarbeidsutvalget til møtet.

8. Kontaktgruppen bør avholde minimum 2 møter i året. Fortsettes side 15

Fast sekretær i S.U.

Vi har tidligere meldt at SU ønsket sekretær i heldagsstilling for å effektivisere arbeidet i utvalget og for å bedre kontakt- og arbeidsforhold for de uførelse gruppen.

Vegkontoret fikk ikke særlig stillings-tildeling til dette formål. Administrasjonen måtte derfor søke å finne en egnet person blant de ansatte.

Valget falt på redaktøren av bedriftsavisen, Arne Vasbø. Det er klart at han ikke kan bruke hele sin arbeidsdag på SU. Det er også klart at flere av de oppgavene redaktøren har, penser inn på den kontaktskapende virksomhet som SU har tenkt seg. Redaktøren har i høy grad behov for informasjon om den etaten han arbeider i. Å hente og bringe informasjon kan like godt være en oppgave for avisens redaksjon som for en sekretær i SU. Fra før er Vasbø medlem i forslagsnemda og har ellers drevet med rasjonalisering og opplæringsvirksomhet. Det er også klart at en del av sekretærens gjøremål for SU kan delegeres videre.

Hva som kan komme ut av denne nye ordningen er det alt for tidlig å si noe om. Det er i alle fall klart at Vasbø vil forsøke å leve opp til de forventningene som SU har lov å stille den endrede ordning med fast sekretær. Det er å håpe at den del av en heldagsstilling som nå stilles til rådighet vil gjøre arbeidet i utvalgene mer effektive og meningsfylt.

Bedriftslege- ordningen i indre Ryfylke

På det siste møtet i SU beklaget oppsynsmann Bjørn Sandvik at de ansatte i Sand – Sauta ikke var innkalt til bedriftslegen.

Vi har forelagt saken for konsulent Hole som sterkt beklager dette. Han opplyser at de ansatte i dette området er knyttet til Sauta kommunes bedriftslegeordning. Denne hadde stoppet opp på grunn av legemangel.

Hole beklager at dette ikke var rapportert slik at vegkontoret kunne ta saken opp med det samme.

Administrasjonen har sendt en henvendelse til Sauta kommune. En ba der om en utredning om det er mulig å få legetjenesten i gang igjen og når dette i tilfelle vil skje. Det var foreløpig ikke kommet svar i midten av mars. Dersom en fra Sauta får negativt svar, vil saken søkes løst på annen måte.

Hole henstiller til vegmestrene, oppsynsmennene og arbeiderne om å holde bedre kontakt med vegkontoret i spørsmål om bedriftslegeordningen.

Gruppen i **distrikt 7**

Den uformelle samarbeidsgruppen i Egersundområdet hadde møte den 18. februar.

I denne gruppen er det samlet representanter for de ansatte på anleggene, verkstedet og i vedlikeholdet i området. Som representanter for ledelsen møter oppsynsmennene Nesvold og Moi. Tilsammen blir det 10 personer.

Møtet var todelt. Først diskuterte gruppen problemer som den senere vil ta opp i andre del av møtet. Til andre delen var det invitert en del representanter fra Vegadministrasjonen: Vegsjefen, plansjef Thorsdal, Hole, Haugvaldstad, Aske og Vasbø.

Nesvold, som er formann i gruppen, ønsket velkommen.

Vegsjefen sa i sitt innlegg at han gjerne tok i mot innbydelse til gruppemøter. Han følte behov for og var glad for den kontakten han derved fikk med "marka". De uformelle gruppene var nok ment å skape kontakt rettet mot vegkontoret, men den viktigste oppgaven var å skape kontakt mellom avdelingene ute på arbeidsplassen.

Rogaland hadde begynt med slike grupper først. Erfaringene var både gode og dårlige. Enkelte grupper var meget aktive mens andre slumret i "Tornerosesøvn". Han hadde inntrykk av at det var en del usikkerhet om hvilke spørsmål som kunne tas opp. Dette orienterte han om, og håpte at en snart var forbi det stadium at gruppene først og fremst var en klage-mur.

Den nyvalgte formannen i Samarbeidsutvalget, Martin Aske, orienterte om Samarbeidsutvalget og en del saker som

hadde vært oppe i det siste. Han håpte at den nyvalgte, faste sekretær for utvalget, Arne Vasbø, ville bli et nyttig redskap for SU og at gruppene herved ville få hjelp til å komme i gang.

Gruppen hadde notert en del emner som den gjerne ville diskutere. Det gikk frem at det hersker en del usikkerhet omkring selve den uformelle gruppens sammensetning og arbeidsmåte. Det foreligger instruks for dette, men det virket som om gruppen trengte mer informasjon og hadde behov for å komme i gang. SU's representanter lovet å ta seg av dette, og pekte på at nettopp dette var en av sekretærens viktigste oppgaver til å begynne med.

Kurs og opplæring ble også diskutert. Det var etter gruppens syn ikke anledning til å si at kurs var obligatoriske og drive dem på kveldstid uten overtidsbetaling. Dette syn ble beriktiget av Vegsjefen. Gruppen mente også at det var stor uvilje mot kveldskurs generelt og at etaten burde satse på dagkurs. Vasbø redegjorde for det syn som ligger til grunn for den måten opplæringsvirksomheten drives på. Undersøkelser viser at det er et flertall for å drive med en del kursvirksomhet om kvelden med avsluttende internat. Dette er senere bekreftet. Så lenge kursene er frivillige er denne måten hensiktsmessig, såvel fra økonomisk som læreteknisk synspunkt. Det er klart at synet på disse tingene ikke er fastlåst. De som stiller med opplæring vil alltid søke å finne frem til løsninger som er praktiske. Den godviljen som opplæringsvirksomheten er omgitt med i fylket er viktig å

Fortsettes side 15

Runde tall

60 ÅR	
Karl Vik, Erfjord	27/6 1915
Erling Kleppa, Årdal	3/7 1915
50 ÅR	
Bjørn Skaare-Botner, Her	22/2 1925
Bergliot Malmei, Vikeså	24/5 1925
Salve Hofsmo, Moi	30/5 1925
Audun Løken, Her	31/5 1925
Torleiv Haugvaldstad, Her	24/6 1925

Distrikt 6

Vi vil gjerne presentere en del arbeidere fra distrikt 6 som var fraværende ved presentasjonen av resten av distriktet.

Odd
Torland

Sven
Årslund

Oddmund
Mellomstrand

Erling
Sikveland

Jon
Husvegg

Oddvar
Obrestad

Bedrifts idrett

Treningen høsten og vinteren har foregått på Vaulen skole med bra om litt ujevn deltakelse. Men de som har deltatt har i alle fall fått en bra trim.

Utendørstrening for fotballinteresserte startet i februar og har foregått hver onsdag. Her er også deltakelsen ujevn, og en kunne ha håpet på litt mer av de som ville spille på førstelaget.

Håndball-laget har vansker med å få spilt sine kamper på grunn av hallproblemer, men vinner i alle fall kampene som de spiller.

Nytt i vinter er ping pong i Posthusets kjeller. Interessen for bordtennisbordet som ble innkjøpt av laget er stor og sluttkampene i den første turneringen ble avviklet i disse dager. Etterpå er det meningen å arrangere en turnering for par.

Videre arbeider idrettslaget med å få arrangert vegmesterskapet på ski. Det ser ut til at en får leid Breiborghytta i tiden 11–13. april og dermed vil det være duket for en drømmetur for medlemme med familie.

M.A.

Nytt fra distrikt 1

I vegmester Franssons område har det vært arbeidet en del med rasteplasser i 1974. Langs rv. 76 er det laget en ved Hordaland grense. Senhøstes var arbeidet i gang ved Killingbakken der 2 nye rasteplasser ble opparbeidet. Ved ferjeleiet i Skudesneshavn har folkene hans bygget opp en mur under fjellet, planert og laget i stand en hyggelig rasteplass med utsikt over havnen og kaiområdet.

Fransson forteller at på Karmøy er vegene stort sett svarte i sin helhet nå. Det er bare grusveg igjen sør ved Vik og på vegen til Vikshåland. Sikkert til stor glede både for vegfarende og vedlikehold. Vegbankettene langs vegen Heia-Haringstad er belagt med kvit singel slik at fotgjengere og syklistar skal kunne ferdes sikrere.

En har forsøkt å sikre trafikantgruppene på flere måter. Blant annet er det fjernet en trafikkfelle ved Skeie for penger bevilget av fylket. Det var store grantrær som måtte fjernes og forholdene er blitt atskillig bedre.

Arbeidet med gang- og sykkelsti ved Bø skole stoppet opp en stund i høst. Grunnen var at kostnadsfordelingsforslaget mellom stat og kommune skulle godkjennes av Vegdirektoratet. Nå er dette avklart og arbeidet er kommet i gang. Vegvesenet skal anlegge sykkelstien og sikre vegen, mens kommunen skal bære kostnadene for dekke, grunn og ulemper. Det er meningen å føre arbeidet fram til Matland, en strekning på omlag 3 kilome-

ter. Om dette lar seg gjøre, avhenger til dels av om grunnspørsmålet lar seg løse. Dette ser imidlertid positivt ut. Det er mye trafikk på denne strekningen og en vil være tjent med at trafikantgruppene skilles.

I Førdesbotn er det anlagt en 600 meter lang gang – og sykkelsti forbi et meget trafikkfarlig parti. Det er allerede en god del fotgjengere på denne strekningen, og det vil bli atskillig flere når den nye ungdomskolen på Frakkagerdet blir ferdig. En mangler foreløpig asfalt og isåing av skråninger på strekningen.

Det skal i vår brukes i underkant av en million kroner på Tysværåvg–Hervik. Det er forsterkningsarbeider som tar sikte på å øke akseltrykket på vegen før legging av oljegrus. Vegen skal rettes en del ut og gis gjennomgående kjørebanebredde på 4 m pluss grøft. Dette gjelder en gjennomgående lengde på ca. 6 km, bortsett fra enkelte partier som er tatt før. Arbeidene omfatter 2 nye bruer.

Arbeidet med fortau på rv. 952 på Vea og på Vikjo, er nå i gang. Fransson sier seg glad for at vegkryssene rv. 46/rv. 76 på Knapphus og E76 – Vikebygdvegen er kanalisert.

Vi har sett at han bruker kvit singel i trafikkøyene i stedet for gras. Etter Franssons mening er dette meget trafikkikkert. Slike øyer er også letter å vedlikeholde. Har en valgt gras bør disse små planene slås regelmessig for å være presentable.

10 regler i verne arbeid

1. Ta ingen unødige sjanser.
2. Hold alltid vern på plass.
3. Bruk ikke utstyr o.a. uten tillatelse.
5. Husk at gal bruk og dårlig vedlikehold av håndverktøy forårsaker ulykker og skader.
6. Sørg for godt fotfeste ved løfting.
7. Driv ikke med grov spøk, det kan forårsake store skader.
8. Pass på at arbeidsklærene er egnet for jobben.
9. Ta hånd om de nyansatte og hjelp dem til trygge arbeidsvaner.
10. La selv de minste sår og rift få førstehjelpsbehandling.